

[Brusvang.]

indtil 10 m høje bølger, indebærer væsentlige risici. Hvis vind- og vejrforholdene er uheldige, kan følgerne af den forudseelige katastrofe blive enorme, ikke alene for dansk fiskerierhverv, men også for turist- og hotelbranchen.

Spørgeren forestiller sig, at der internationalt tages initiativ til, at samtlige koncessionsindehavere inden for et større regionalområde forpligtes til solidarisk på forsikringsmæssig basis at skabe en rimelig garanti gennem en fondsdannelse, og at de implicerede stater indtræder som subsidiært ansvarlige.

Spørgeren ønsker også oplyst, om regeringen overvejer, at der på internationalt plan stilles tekniske sikkerhedskrav med hensyn til disse platformes bemanning og betjening.

Det bedes endvidere oplyst, hvorvidt den påtænkte Nordsø-konvention kan anses for med rimelighed at kunne dække de omhandlede erstatningsbeløb m. v.

Miljøminister *Niels Matthiasens* svar (4/5 77):

Indledningsvis kan det oplyses, at der fra dansk side efter kontakt med de norske myndigheder straks blev iværksat foranstaltninger til imødegåelse af følgerne af olieudstrømningen fra den norske boreplatform Bravo. Der blev således nedsat et fagkyndigt udvalg med repræsentanter fra en lang række videnskabelige institutioner. Udvalget fik til opgave at afgive en vurdering af de marinbiologiske virkninger af en eventuel iværksættelse af kemisk bekæmpelse (dispergering) af olien, henholdsvis af en undladelse heraf.

På baggrund af udvalgets redegørelse og miljøstyrelsens indstilling blev der herefter truffet beslutning om ikke at foretage dispergering.

Der er endvidere nedsat en gruppe til planlægning af det strandrensingsarbejde, der vil blive nødvendigt, såfremt olien driver i land. Gruppen består af repræsentanter for politiet, forsvarret, civilforsvarret, ministeriet for offentlige arbejder, skovstyrelsen og de vestjyske amter. Der forventes en indstilling i løbet af kortere tid.

I første omgang vil alle nødvendige udgifter til bekæmpelsesforanstaltninger blive afholdt af staten i henhold til en tekstanmærkning til finansloven.

Med henblik på at belyse de erstatningsret-

lige spørgsmål i forbindelse med eventuelle krav om erstatning for tab ved forureningen fra boreplatformen har miljøministeren nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter fra udenrigsministeriet, justitsministeriet, handelsministeriet og kammeradvokaten. Der indhentes for tiden informationer fra Norge. Foreløbige oplysninger tyder på, at der i medfør af norsk ret er et såkaldt »objektivt ansvar«, dvs. at koncessionshaveren og/eller operatøren, uanset om der er begået nogen fejl, under alle omstændigheder er ansvarlig, ligesom der ikke synes at være nogen øvre grænse for et eventuelt erstatningskrav. Med hensyn til hvilke krav der kan kræves erstattet, skal det dog fremhæves, at det vil være en betingelse, at de sædvanlige erstatningsretlige principper er opfyldt. I forbindelse med at der fra dansk side blev indsat det første bekæmpelsesfartøj, har Danmark taget forbehold for erstatning af tab og udgifter i forbindelse med de stedfundne udslip.

Udenrigsministeriet har oplyst, at man fra dansk side har deltaget aktivt i det arbejde, som i en årrække har fundet sted mellem nordsølandene og inden for de nordiske lande for at sikre mod forureningskatastrofer. Der blev i 1967 med de nordiske lande indgået en aftale om bekæmpelse af olieforurening, som senere er udbygget ved en fornyet aftale mellem de nordiske lande i 1971, og der er endvidere i 1969 indgået en overenskomst mellem nordsølandene om samarbejde ved bekæmpelse af olieforurening i Nordsøen. På dansk initiativ er spørgsmålet om en ajourføring af de deri fastlagte overvågningszoner for nylig taget op.

Som følge af den forøgede boringsaktivitet blev der ved en konference i London i marts 1973 indledt et videregående samarbejde mellem de vesteuropæiske lande om sikkerheden ved udnyttelse af havbundsressourcer. Man sigtede herved både på sikringskrav til boringsmateriellet og på den økonomiske dækning af eventuelle skader forårsaget ved olieboringer.

I december 1976 færdiggjorde de 7 lande med kyster til Nordsøen samt Irland og Sverige en konvention, som fastsætter visse minimumskrav til forsikringsdækning og fælles regler for erstatningsansvar, således at der gælder objektivt erstatningsansvar for forurenings-skader. Undtagelse herfra gælder kun, hvis skaden er forårsaget af krig eller en krigslignende handling, samt hvis den er forårsaget af et naturfænomen af usædvanlig og uundgåelig karakter. Konventionen indebærer, at oliebo-